

Juli 2016

Oefeningen in eenheid

In de nieuwsbrief van februari 2016 schreef ik over '**de universele wet van eenheid**'. Ik stelde een gedachtenexperiment voor: laten we er eens van uitgaan dat er eenheid is, waar komen we dan uit?

Ik ben nog steeds aan het oefenen en er komen steeds grotere uitdagingen. Die man in Nice die met zijn vrachtwagen op een feestvierende menigte inreed? Wat is zijn plaats binnen de eenheid?

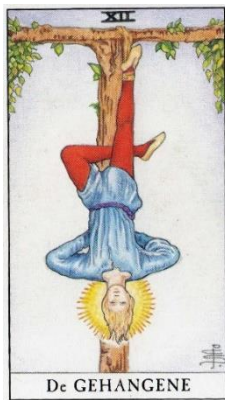
Op de meest onverwachte, kwetsbare plaatsen zijn er erupties van haat, geweld, onverdraagzaamheid. Wat zien de Amerikanen in Trump? Waarom kozen de Britten voor een brexit? Rationele analyses lopen stuk. Het komt uit de diepte, de onderbuik, het collectieve onbewuste. Het lijkt een soort dijkdoorbraak van lang onderdrukte emoties. Die hebben wel vaker destructieve kanten als ze ineens de vrijheid krijgen.

Ik zoek inspiratie in de wereld van de symboliek en kom uit bij de planeet **Neptunus**, die geassocieerd wordt met de ervaring van eenheid. Neptunus loopt van 2012 tot 2025 door zijn eigen teken Vissen en dat geeft aan dat het een actueel thema is voor ons allemaal. Als beeld vind ik de tarotkaart '**de Gehangene**' bijzonder treffend. De kaart toont de beperking en het lijden, maar biedt ook een perspectief op de zin ervan.

Een afgeleide wet van de wet van eenheid is de **'wet van de dynamische balans'**. Die zegt dat er binnen de eenheid sprake is van tegenstellingen die elkaar afwisselen en zo groei mogelijk maken. Volgens Jung verloopt de weg naar éénwording met het Zelf via de tegenstellingen.

Oefenstof genoeg dus!! Alles wat ik ervaar als verkeerd, onwenselijk, vijandelijk, ziekmakend, bedreigend, afstotelijk, minderwaardig, enzovoorts, komt tussen mij en de eenheid in te staan. Ik loop dus vooral tegen mijn eigen beperkingen op. Ik zie het hele plaatje niet en daarom ervaar ik onverzoenlijke tegenstellingen. Of is het zo dat ik zelf die tegenstellingen schep en zo verwijderd raak van de eenheid (in mezelf)?

De Gehangene hangt, dat is zeker. Hij kan niet weg uit zijn situatie en is dus gedwongen om die te ondergaan. Dit is wat er is overgebleven van de Zot (kaart 0) aan het begin. Die begon zijn reis in volle vrijheid en nog helemaal in eenheid. De Zot valt van de berg af. Hij verliest zijn vrijheid, afdalend naar een wereld vol tegenstellingen die hem zal verscheuren, beperken en beschadigen.

Dit is het aardse tranendal, een oceaan van lijden. Het getal van de Gehangene is 12 en dat is ook het getal van het teken Vissen. Vissen, en dus ook de planeet Neptunus (de 'heer' van het teken), wordt algemeen gezien als een teken van opoffering en lijden. Je licht kan niet stralen, je gaat op in de anonimiteit van de massa. Het ego is een stofje in de wind, een druppel in de oceaan.

Toch vindt hier een opmerkelijke transformatie plaats. Terwijl de uiterlijke situatie zo dwingend en reëel is als het maar zijn kan, nog altijd is het hoofd (het bewustzijn) van de gehangene in een krans van licht gehuld. Hier zie ik drie duidelijke aanwijzingen die perspectief bieden.

De eerste is dat de gehangene zich vrijwillig overgeeft aan zijn lot. Hij verzet zich niet. Hij accepteert de tegenstellingen zoals ze zijn, buiten hemzelf en in hemzelf. Dat lijkt me een prima oefening in eenheid. Het vraagt iets, want ik kan dan niet blijven bij mijn eerste reactie van verbijstering, angst en woede. Dat zijn emoties die erop gericht zijn om te ontkennen, te bezweren, uit te schakelen. Mijn oordelen zullen me ook niet verder helpen, want die scheppen juist verdeeldheid. We hebben te maken met een 'vijand', die we niet zomaar kunnen uitschakelen. Pogingen in die richting werken al gauw als olie op het vuur. Ik zal moeite moeten doen om te begrijpen, te luisteren.

De tweede aanwijzing vind ik in de omgekeerde houding van de gehangene. Hij ziet de wereld op z'n kop! Als je staat voor een ogenschijnlijk uitzichtloze situatie of een onoplosbaar probleem, zoek dan de verandering niet in de situatie, maar in je manier van kijken!

Misschien dat al deze ellende ons uiteindelijk dichter bij elkaar brengt, dat we ons bewuster worden van wat ons allemaal verbindt en wat we samen wezenlijk waardevol vinden. De derde aanwijzing vind ik in het licht zelf. De Zot komt uit het licht en valt in duisternis, zo lijkt het. Maar hoe kun je je uit eenheid verwijderen? De stap van de Zot, weg uit de eenheid, is tegelijkertijd de eerste stap van zijn terugkeer naar eenheid. Bewustzijn gaat vooraf aan vorm. Waar de gehangene onder lijdt, is de wereld van de vorm. Zijn bewustzijn is nog altijd vrij. *'Je suis Charlie'*.

De *'wet van de dynamische balans'* zegt ook dat er in de bewegingen tussen de tegenstellingen kritische fasen zijn, waarin de spanningen hoog oplopen. De gevestigde orde probeert met groeiende starheid haar positie te verdedigen. De opkomende nieuwe krachten zijn vol energie, maar ook chaotisch en destructief.

De Tarot laat ons zien dat al die processen zich ook in het bewustzijn afspelen. De kaart die volgt op de Gehangene is de Dood. Hier sterft het ego, oftewel de gevestigde orde. Wat zeker leek komt op losse schroeven te staan. We staren recht in het gezicht van chaos, destructie, leegte.

Toch is de symboliek van de kaart de Dood vol van nieuw leven. De dood blijkt geen ultieme grens te zijn maar een schakel van de ene toestand naar de andere. Het ego (koning in zijn hermelijnen mantel) legt het loodje, maar het kind met de bloemen verwelkomt de dood als de bringer van nieuw leven. Als je jezelf durft te verliezen, zul je jezelf vinden. Als je de tegenstellingen doorleeft, zul je eenheid ervaren.

Dit zijn nog eens ultieme oefeningen in eenheid! Durf ik alles, ook mijn leven te verliezen? Durf ik mijn grootste tegenstander, mijn grootste angst onder ogen te zien? De zelfmoordterrorist begeeft zich in dat ultieme grensgebied. Welke spiegel houdt hij mij voor?

Vissen is het 12^e teken. Het getal van de Gehangene is 12. Er zijn 12 stammen van het volk Israël, Jezus had 12 apostelen.

De 12 sterrenbeelden verdelen de kosmos, ofwel de eenheid, in 12 sectoren. Astrologisch gezien staan de 12 tekens voor evenzoveel mensentypes. Elk type heeft z'n kwaliteiten, maar ook z'n valkuilen. Redenerend vanuit de eenheid van de kosmos, zijn al die 12 typen nodig om een geheel te vormen.

Laten we zo ook eens kijken naar verschillende rassen, continenten, religies, naties, politieke stromingen. De periode van Neptunus in Vissen nodigt uit, of liever dwingt ons, om vanuit de eenheid te denken. Dat vraagt om de relativisering van je eigen standpunt. Het grote plaatje ga je pas zien als je je verdiept in andere, schijnbaar strijdige standpunten.

Neptunus heeft een omlooptijd van 165 jaar en dat betekent dat we deze tijd kunnen vergelijken met vorige periodes waarin Neptunus door het teken Vissen liep. In de voorbereiding op dit verhaal heb ik daar wat onderzoek naar gedaan in een poging om wat meer historisch perspectief te krijgen. Dat leverde zóveel materiaal op dat ik dat reserveer voor de volgende nieuwsbrief.

Inspiratiebronnen:

Three Initiates: *Kybalion*

Marja de Vries: *De hele olifant in beeld,*

Willem Glaudemans, *Boek van de universele wetten*